

Tarvelighed er en nødvendig Egenkab for en Soldat, at de bedste Soldater, Verden har kjendt, have været de, der have være tarveligst vante. Nu er det saa lykkelig, at Velstand er almindelig udbredt i Landet, og at alle Menige paa enkelte Undtagelser nær faae Tilskud, eller ere i Besiddelse af Midler, der sætte dem istand til at forbedre deres daglige Kost og deres daglige Ophold. Det er en overordentlig lykkelig Omstændighed — det nægter jeg ikke — men til det Nødvendige, til et tarveligt Ophold, er den Lønning, som af mig er foreslaaet, tilstrækkelig. Det er meget muligt, at, naar den almindelige Værnepligt bliver gennemført, som det er paatænkt, at da de aldeles Ubemidlede Antal vil være noget større forholdsvis end hidtil. De Menige, som komme fra Landet, ere i Reglen bedre udrustede, bedre forsynede og faae lidt mere Tilskud hjemmefra, end Njøbstadalmuen. Det er Tilfældet ifølge de Erfaringer, man har gjort i Hæren. Det er altsaa muligt, at der kan for Fremtiden være et noget større Forhold af Menige, som komme ind til Tjenesten mindre vel udrustede, navnlig hvad Klædningsstoffer angaaer. Med den Beredvillighed for Die, som har været lagt for Dagen her i Thinget, til at gjøre Noget for at forbedre de ubemidlede Meniges Kaar, har jeg ingen Tvivl om, at man vil komme mig imøde, naar jeg har anstillet nøiagtige Undersøgelser, naar jeg paany har drøftet Sagen og indhentet Erklæringer fra dem, der ere nærmest interesserede i disse Mænds Velvære. Det er deres Befalingsmænd, det er dem, der skulle føre dem i Slden, og hvis hele Carriere paa en Maade er afhængig af disse Mænd. Jeg vil lade anstille saadanne Undersøgelser, og dersom den velvillige Stemning, der nu har gjort sig gjældende, vil, hvad jeg ikke betvivler, atter være fremherskende i Rigsdagens næste Samling, vil jeg fremkomme med Forslag, sigtende til, at der stilles Midler til Krigsbestyrelsens Raadighed til Fordeling paa passende Maade, saaledes at man kan være istand til at afhjælpe Trangen, hvor den virkelig maatte være tilstede, men nu at forhøje Lønningen, naar de $\frac{2}{10}$ aldeles ikke trænge dertil, naar det er fuldkommen notorisk, at det er et overmaade ringe Antal, med Hensyn til

hvilke der overhovedet kunde være Tale, at de trænge dertil, nu at forhøje Lønningen saa betydeligt, naar man betænker, at man ikke senere kan komme ned deraf, kan jeg ikke give mit Minde til. Jeg misunder ærede Medlemmer, som kunne følge et ædelmodigt Hjertes Tilskyndelser, men det kan jeg ikke her. Her gjælder det ikke alene om Summen, ikke alene om Pengene, men ligefrem om at formindste den Grad af Tarvelighed, som er saa nødvendig for Soldaten. Jeg skal derfor anbefale mit Forslag under Nr. 1, som gaaer ud paa at bibeholde den Lønning, som nu er gjældende. Som Følge deraf maa jeg modsætte mig Forslagene under Nr. 2 og 4. Hvad Forslaget Nr. 3 angaaer, maa jeg ganske bestemt modsætte mig det. Forslagene under Nr. 5 og 6, som gaae ud paa at forbedre Underofficerernes Kaar, vil jeg af de Grunde, som jeg havde den Ære at udvikle ved forrige Behandling ikke ganske bestemt modsætte mig, men jeg kan dog heller ikke tiltræde dem. Jeg erkjender fuldkommen Underofficersclassens Vigtighed, men jeg oplyste dengang, at der forestaaer en meget stor Forfremmelse i denne Klasse, og at altsaa Underofficerernes Kaar i det Hele taget vil blive meget betydeligt forbedret ved Indførelsen af den nye Hærplan og af denne Lønningslov. Smidlertid er dog Forslaget Nr. 6 efter min Mening meget at foretrække for Forslaget under Nr. 5. Hvis jeg altsaa overhovedet kunde tiltræde disse Forslag, vilde jeg tiltræde det under Nr. 6, af den Grund, at Brødet er en overordentlig vigtig Artikel for disse Classer, navnlig for dem, som have Familie, og at det vil være en meget stor Hjælp for dem at faae leveret Brød in natura. Forslaget under Nr. 7 om Corporalernes Orlovspenge vil jeg ikke modsætte mig. Jeg kan ikke i dette Dieblik sige, om det formindster eller forbedrer deres Kaar. Under disse Omstændigheder troer jeg ikke at burde modsætte mig det, da det har den Fordeel, at de Paagjældende faae Orlovspenge allerede efter de første Aars Tjeneste. Forslaget under Nr. 18 maa jeg naturligvis anbefale for det Tilfælde, at den forhøiede Lønning skulde bibeholdes — Noget jeg dog ikke kan antage at ville indtræde. — Jeg vil dog ved denne Lei-